

N:o 19.

Af herr **A. J. Ericson**, *angående ändring af 39 § i legostadgan.*

I Kongl. Maj:ts förnyade nådiga legostadga för husbönder och tjenstehjon, gifven Stockholms slott den 23 november 1833, föreskifves i § 39: »Vill husbonde skiljas vid tjenstehjon eller tjenstehjon vid husbonde, ege husbonde tjenstehjon uppsäga, och tjenstehjon tjenst sin, ifrån och med den 26 juli till och med den 24 augusti — — — som förut.» Att den här bestämda uppsägningstiden och utfärdande af betyg för tjenare, som skall flytta först den 24 oktober, är för tidig, i synnerhet för jordbrukarsarbetare, framgår bäst deraf att den viktigaste arbetstiden återstår, då betyg om tjenares duglighet skall utfärdas. Denna tidiga uppsägningstid ger ock anledning till större, för så väl tjenare som husbönder skadlig flyttning, hvarjemte betygen ej alltid blifva utfärdade efter verklig förtjenst. Det vore därför för båda parterna, så väl husbönder som tjenare, en fördel, om uppsägningstiden framflyttades t. ex. till den 1 september, då den viktigaste bergningstiden i allmänhet är slut, och god tid till förnyadt tjensteaftal likväl återstår.

För Vestmanland vore en sådan framflyttning af städseltiden i synnerhet af stort gagn, ty det är det enda sättet att få bort den i Vesterås stad i slutet af juni hållna s. k. folkmarknaden, en marknad, som så väl till namnet som till sina följder, såväl för tjenare som husbönder, är ytterst skadlig.

På grund af hvad jag sålunda här ofvan anfört, får jag därför vördsamast föreslå,

det Riksdagen för sin del ville besluta den ändring i förut åberopade 39 §, att den må erhålla följande förändrade lydelse:

39 §. Vill husbonde skiljas vid tjenstehjon eller tjenstehjon vid husbode, ege husbonde tjenstehjon uppsäga, och tjenstehjon tjenst sin, ifrån och med den 1 till och med den 24 september — — — som förut.

Stockholm den 21 januari 1898.

Adolf Ericson.

N:o 20.

Af herr **E. G. H. Åkerlund**, angående skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om inskränkning uti aktiebolags rätt till förvärf af fast egendom å landsbygden.

Riksdagen har i skrifvelse af den 11 maj 1894 anhållit, det Kongl. Maj:t måtte låta utreda, i hvilken mån bolags förvärf af jordegendom inom våra norra län bidragit till de sjelfständiga jordbrukarens minskning, samt att Kongl. Maj:t täcktes framlägga förslag till åtgärder, som kunna påkallas för bibehållandet af den sjelfegande allmogen inom samma trakter, och man eger ju därför förhoppning, att Kongl. Maj:t fortast möjligt skall förelägga Riksdagen förslag till de åtgärder för ändamålet, hvilka numera äro möjliga. Men ringa utsigt lär finnas, att statsmagternas alla bemödanden för vare sig den sjelfegande jordbrukande befolkningens bibehållande eller förökning inom våra norra län skola krönas med framgång, så länge det mäktiga hinder emot hvarje verklig förbättring af tillståndet der uppe, nemligen fastighetsaktiebolagsväldet, fortfar att gripa omkring sig. Ifrågavarande aktiebolags städse tilltagande magt